

tíðindablaðið

Útgevari: p/f sosialurín

Fyrirskotsstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (Ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurín. Prent: p/f pressen 1981

sosialurín

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Í slíkum hondum eru fólksins áhugamál

oddagrein

SEINASTA dagin, lögtingið var saman, var uppskot landsstýrisins um broytingar í ferðslulógini endaliga avgreitt, men uppskotið varð ikki samtykt í tí líki, sum landsstýrið legði tað fram í. Í onkrum førum vóru broytingar uppskot frá minnilutunum samtykt.

EFTIR AT hetta málið var avgreitt, varð atkvøðugreiðsla í einum øðrum uppskoti hjá landsstýrinum, sum hevði til endamáls at tryggja landsstýrinum og lögtingssins fíggarnevnd heimild til at veðhalda fyri kreppulánum til fiskiskip og fiskavirkir. Hetta uppskotið fall. Tað fekk bert 16 atkvøður. Sostatt restaði ein atkvøða...

SEINRI kom fram, at tað var formaðurin í tingbólki sambandsflokksins, Agnar Nielsen, sum eisini er 1. skrivari á Tingi, ið ikki hevði atkvøtt saman við hinum samgongumonnunum fyri kreppulógaruppskotinum. Eisini er komið í ljósmála, at orsøkin til, at Agnar Nielsen ikki atkvøddi fyri kreppulógaruppskotinum, var tann, at uppskot landsstýrisins um broytingar í ferðslulógini ikki varð samtykt í óbroyttum líki.

Í BLØÐUNUM hevur Agnar

Nielsen sjálvur greitt frá, at hann, eftir at uppskotið til broytingar í ferðslulógini varð avgreitt, hevði gjørt lögtingsformanninum kunnugt, at hann vildi hevna seg. Og hetta vildi hann gera við ikki at atkvøða fyri tí fyrsta uppskotið, ið kom til atkvøðugreiðslu og sum bert hevði møguleika at fáa 17 atkvøður. Hetta var so kreppulógaruppskotið.

Á EINUM seinri tingfundi sama kvøld varð kreppulógin kortini samtykt bert í øðrum líki og í sambandi við eitt annað mál. Nú atkvøddi tann firtni Agnar Nielsen eisini við. Alt hetta minnir okkum mikið um, tá klandur er millum óvitar. Uttan fyrirlit blaka teir við runubløkum, men hugsu lítið um í hvørja ætt, blakað verður, og enn minni um, hvør kann verða raktur.

FORMAÐURIN í tingbólki sambandsflokksins tykist vera ein av teimum, sum vil nýta grein 13 í samgonguskjalinum soleiðis, at henda grein í summum førum verður nýtt við tí endamáli at trýsta mál, íggjøgnum Tingið, sum ikki eiga reellan meiriluta aftan fyri seg í Tinginum, og í øðrum førum til at sýta fyri framlegu og viðgerð av málum, hóast hesi hava ein reellan meiriluta aftan fyri seg.

framlegu var kortini.

Nú er tað, at Finnogi Isaksen, úr tjóðveldisflokkinum biður um nýggjan tingfund, og sigur seg vilja koma við einum uppskoti um skipakeyp.

Men hvør var ikki í Tinginum, tá formaðurin setir nýggjan fund — Finnogi Isaksen. Hann var rýmdur, tí ein meiriluti í tjóðveldisflokkinum var knappliga blakaður út.

Møguleika ta, at tað var ov stór hjálp til samgonguna?

Men javnaðarflokkurin hevði gjørt eitt uppskot, sum hann bað Tingið lova sær at leggja fram. Men hesum tók ein meiriluti ikki undir við. Fólkalokkurin hevði ætlað at atkvøða fyri, men fekk beint tey harraboðini frá Paula lögmanni, at gjørdi hann tað, merkti tað samgongubrot.

Men eitt gloymir Erlendur Patursson — at hetta kvøldið vistu menn einki um Viking I og maskinorku hansara.

sosialurín heldur:

»Tá ið samgongan seinastu tingdagarnar í mars áll var á gosi í millumlands-siglingarmálinum, kom javnaðarflokkurin fram við uppskoti sínum, sum — um tað hevði verið samtykt og fram — hevði borið við sær útreiðslu fyri landskassan upp á 80 mió. kr. til ónýttligt skip. Erlendur Patursson í 14. september 12.5.82.

Annaðhvørt er formaðurin í tingbólki tjóðveldisflokksins, Erlendur Patursson, blivin stuttminur, ella fekk hann ikki gongdina á Tingi við, tá alt var gosi, sum hann sjálvur tekur til.

Erlendur Patursson sipar helst til tað kvøldið, tá Tingið fór heim í páskafrí, tá ein meiriluti í lögtinginum — nak-

rir tjóðveldismenn iroknaðir — ikki vildi lova javnaðarflokkinum at leggja eitt uppskot um skipakeyp fram, tí landsstýrisflokkur vegna grein 13 ikki sluppu at leggja eitt líknaði uppskot fram.

I stuttum var gongdin annars henda: friggjadag í vikuni fyr samtykkir landsstýrið at leggja fram uppskot um keyp av skipi fyri Tingið.

Men týsdagin leyp Torbjørn Poulsen frá. Hetta loypti hvøkk á samgonguna.

Tá tíðindini bórast niðan í lögtingið, legði lögtingsformaðurin fundin niður.

Krókatútið var nógv hesa løtuna og eingin visti nakað, tá fundurin varð tikin upp aftur. Tá formaðurin sleit henda fundin, boðaði hann aftur frá nýggjum fundi við møguligari framlegu á dagskrá sama kvøld. Tá formaðurin setti henda fundin, boðaði hann frá, at eingin

Pinse-Novene

1982

I en verden, der er spækhed med katastrofe-muligheder, som uden varsel kan blive dagens skæbnesvangre virkelighed, må vi kristne se en særlig udfordring i øjnene, hvad kan vi gøre for at hjælpe vor samtid. Vi står med et stort ansvar for verdens fred, og må gøre vort yderste for, at verden kan gives videre til næste generation.

Vi lever i ende-tiden, siges det; men så gælder det om, at denne endetid falder sammen med Guds plan på den bedst mulige måde, jeg mener, at verden får lov til at fortsætte med mindst mulig lidelse og nød. Det er her, vi kristne sidder med et meget alvorligt ansvar; men vi har også et effektivt middel til hjælp — BØNNEN!

Hvis vi rent historisk kunne undersøge, hvor mange gange det i yderste øjeblik har været en gruppe menneskers inderlige bøn, som afklarede en truende krise, ville vi forstå, hvor vigtigt et redskab bønner er. Færdierne er mere end de fleste nutidige samfund præget af en dyb kristen bevidsthed og har derfor en ganske særlig opgave i

dagens dystre situation. Inspireret af mine oplevelser her på verne og af den upmuntring, jeg har modtaget fra mange sider, vil jeg gerne foreslå, at vi gør en helt konkret indsats på bønnens område.

Lad os følge apostlenes og Jesu nære disciples eksempel, således som det står beskrevet i Lukas Evangeliet (24.49) og i Apostlenes Gerninger (1.4 ff): Da Jesus steg op til himlen, sendte Han sine apostle tilbage til Jerusalem med bud om at blive der og afvente Helligåndens komme. De samledes i nadversalen, apostlene og disciplene, Jesu Moder og nogle kvinder. De var ialt 120 personer forenede og udholdende i bøn. Der gik ni dage og så kom Talsmanden, som Jesus havde lovet og det var Pinsemorgen. Denne første kristne gruppe samlet i bøn har været en vedvarende inspiration for utallige kristne op igennem alle tider indtil vore dage.

Når man havde et alvorligt bønneemne på hjerte, eller man på særlig måde ønskede at hende Guds vilje i en bestemt situation, så gik man i bøn i ni dage. Denne bønnsform

kaldes en novene. Mange er de novener, som er blevet bønshørte og som har givet nyt håb. Derfor foreslår jeg, at vi nu i de ni dage mellem Kristi Himmelfartsdag og Pinse samles i bøn for at søge Guds hjælp til en verden i nød. Mange grupper spredt over hele verden vil være forsamlende på samme måde i bøn for vort samfund og dets fremtid.

Den katolske kirke her i Tórshavn vil være åben for bøn hver aften kl. 20 i dagene 21.—29. mai incl. Alle, der har lyst til at være med til på denne måde at søge Guds barmhjertighed i denne alvorlige stund er velkomne. Aftnerne vil blive tilrettelagt med lovsang, bøn og skriftlæsning. Til dem, der af den ene eller anden grund ikke kan være med, men som gerne ville, vil jeg sige: bed, der hvor I er. Det vigtigste er, at himlen bliver bestormet med bøn. Bønnen er jo nemlig menneskets styrke og Guds svagheit — Gud elsker enhver bøn, der kommer fra hjertet.

Per Vaagø, OMI
præst ved
Vor Frue Kirke,
Tórshavn

»Havnin skal skína«

Hetta var einaferð loysingarorðið hjá Havnar Býráð og royndu teir sjálvir, eisini við hjálp frá borgaranum, at gera tað ið gerast kundi, fyri at Tórshavnar býur skuldi vera so reinur sum gjørligt.

I dag siggja vit er heilt ódrvisi, og hevur hann ongantíð í søguni verið so skitin og óruddiligur sum júst nú.

Tú sært ikki eina gøtu

ella ein veg, har ikki allskynst órudd liggur og flýtur, rusk av øllum slagum, brotnar fløskur og ikki at forgloyma tann skitna evja í rekst alla stáðir.

(Tær djúpu, livsfarligu holini í vegunum skal eg slettis ikki nevna her).

Alvara tos, gerið onki annað fyrr enn tit hava børt um hesa býarskomm. At tit nú grópa eina

gøtu upp í miðbýnum, fyri at flisar skulu leggjast har, skulu tit als ikki leggja í, so leingi síðugøtan sær so út hon ger.

Heldur skuldu tit gjørt »Ringvegin« lidnan, tað megnartak sum bleiv byrjað, men steðgað av núsitandi býráð.

Hesin vegur gjørdi móguleika fyri at avlasta miðbýin fyri tann nógva trafik hann hefur dagliga.

K. P.

Var íslendingurin keyptur?

Vit hoyrdu nú ein dagin í Útvarp Føroya um, hvussu íslendingar tiggjaðu sær í mutri, bæði í tí almenna og í privatum fyrirøktum.

Nú ganga eisini leysatíðindi um íslendingin,

sum var her fyri at siga okkum, hvar royndarstöðin skuldi liggja.

Sum øllum kunnugt fór hann til ringasta pláss av fleir, hann hevði at velja imíllum.

Nú kann ein spyrja: Var

hann keyptur at velja ringasta pláss, sum Fólkalokkurin so trúliga gekk inn fyri?

Búnaðarmaður

Vit mugu hava nøvnini

Hóast vit fleiri ferðir hava gjørt greitt, at treytingin fyri at fáa eitt lesarabrev upptikið í Sosialin er, at vit í minsta lagi vita, hvør ið skrivað hevur brævið. Tað er kortini ikki neyðugt, at lesarabrevskrivarin setur navn til sjálvt lesarabrevið í blaðnum.

Hóast hetta kemur tað

av og á fyri, at vit fáa lesarabrev sendandi, sum ikki lúka hesar treytingar okkara. Tey fáa ta lagnu, at tey enda í pappírskurvini. Annað halda vit okkum ikki kunna gera.

Ein av orsøkunum til, at tað verður endurtikið her og nú er, at vit í vikuni hava fingið tvey lesarabrev. har ongastaðni er

viðmerkt, hvør ábyrgdina hevur av viðkomandi brævið. Tá vit av somu orsøk ikki fáa sent tað aftur til sendaran, verður hann hervið gjørdur kunnugur við orsøkina til, at brævið ikki er komið í Sosialin.

blaðstj.